

تغییر نام «شبهه نسیم»

(چاپ دوم)

* نویسنده: حجت برزگر

* تاریخ چاپ اول: ۱۳۸۲/۰۸/۱۶ (۲۰۰۳/۱۱/۰۷ میلادی)

* چاپ دوم: ۱۳۸۳/۰۵/۱۲ (۲۰۰۴/۰۸/۰۲ میلادی)

* آدرس تماس با اتحادیه مارکسیستها از طریق پست الکترونیکی:

nasim@comhem.se و melh9000@yahoo.com

توجه

ضروریست اعلام گردد که در حال حاضر به جزء ا - میل های علنی: nasim@comhem.se و melh9000@yahoo.com هیچ e-mail دیگری و یا آدرس پستی دیگری متعلق به اتحادیه مارکسیستها و اعضای علنی اتحادیه مارکسیستها نیست. ا - میل های علنی و یا آدرس پستی های علنی دیگر اتحادیه مارکسیستها و اعضای آن بایستی رسماً از قبل از طرف اتحادیه مارکسیستها از طریق ا - میل علنی: nasim@comhem.se به اطلاع عموم برسد. در غیر اینصورت هر ا - میل یا آدرس پستی علنی دیگری حال تحت هر نامی هیچگونه وابستگی تشکیلاتی با اتحادیه مارکسیستها ندارد.

تمامی افراد و سازمانهای مخفی اتحادیه مارکسیستها از جمله: انجمن ها، کمیته ها، حوزه ها و گروه های مختلف دیگر چه در داخل ایران و چه در خارج ایران خود مستقلاً دارای ا - میل و یا آدرس پستی با رعایت مقررات نظامنامه اتحادیه مارکسیستها هستند. ضمناً، در چاپ اول مقال تحت عنوان «تغییر نام شبکه نسیم» بجزء اصلاح لغزشهای کلامی و تغییرات جزئی هیچگونه تغییرات دیگری در اصل مطلب داده نشده است.

با تقدیم احترامات

حجت برزگر

صفحه

فهرست

۳

۱- تغییر نام «شبکه نسیم»

۲- ضمائم:

۶

(الف) نظامنامه اتحادیه کمونیستها

۱۲

(ب) نظامنامه اتحادیه کمونیستها

۱۵

* توضیح

بدینوسیله به اطلاع عموم میرسد که فعالین شبکه نسیم پس از ۴ سال فعالیت مستمر مارکسیستی تحت عنوان «شبکه نسیم»، تصمیم به تغییر نام شبکه گرفتند و از تاریخ ۱۳۸۲/۰۸/۱۶ (۲۰۰۳/۱۱/۰۷ میلادی) فعالین شبکه نسیم تحت نام منتخب دیگری به فعالیتهای مارکسیستی خود ادامه میدهند.

فعالیت های تاکتونی شبکه نسیم شامل موارد متنوع از جمله اشاعه تئوری سوسیالیسم و کمونیسیم علمی (تایپ و توزیع آثار کارل مارکس، فریدریش انگلس و ولادیمیر ایلیچ لنین)، نقد نظرات و برنامه سوسیالیسم و کمونیسیم خرده بورژوایی، بعبارت دیگر نقد نظرات و برنامه تشکل هایی که از نظر ایدئولوژی و طبقاتی خرده بورژوایی هستند ولی اهداف خرده بورژوایی و تشکل خود را در بین مردم سوسیالیستی و کمونیستی تبلیغ میکنند، یعنی تشکل هایی که هدف خود را برقراری «برابری اقتصادی» بجای الغاء مالکیت خصوصی و الغاء کار مزدی در جامعه قرار میدهند؛ نقد نظرات و اهداف احزاب بورژوایی ایرانی، ارائه برنامه تحت عنوان «فراخوان سازمانیابی تشکل مستقل کارگری و اتحاد عمل تشکل های انقلابی»، نقد سیاستهای احزاب و دولتهای بورژوایی اروپا، ترجمه اساسنامه های اتحادیه های کارگری و دانشجویی سوئدی و فعالیتهای دیگر میباشد.

«اتحادیه مارکسیستها» بعنوان نام جدید تشکیلاتی انتخاب گردید و از این پس فعالین «شبکه نسیم» تحت عنوان اتحادیه مارکسیستها که در واقع با اهداف و فعالیت های سیاسی فعالین آن مطابقت دارد به فعالیتهای مارکسیستی خود ادامه میدهند. و مرکزیت اتحادیه مارکسیستها در خارج از ایران قرار دارد.

اتحادیه مارکسیستها از همه کارگران و زحمتکشان میخواهد چنانچه نمی خواهند بیشتر از این فریب شارلاتانها را بخورند خود را به تئوری سوسیالیسم و کمونیسیم علمی مسلح کنند. و حتماً بایستی جمع ها، دسته ها، گروه ها و کمیته های مخفی نیز سازمان داده شود ضمن اینکه به اشکال گوناگون تئوری رهائی بشریت از نظام سرمایه داری یعنی آثار کارل مارکس، فریدریش انگلس و لنین مورد مطالعه قرار گیرد و بطور موازی با آن مبارزه روزمره علیه نظام استبدادی و ارتجاعی جهت برقراری نظام دموکراتیک توسط شبکه های اتحادیه ها و دیگر تشکل های علنی و نیمه علنی کارگران و زحمتکشان پیش برده شود.

اتحادیه مارکسیستها از همه افراد مارکسیست میخواهد جهت پیش بردن هر چه وسیع تر مبارزه طبقاتی بطور متشکل و منسجم، به اتحادیه مارکسیستها بپیوندند.

اساسنامه اتحادیه مارکسیستها، «نظامنامه اتحادیه کمونیستها» به تاریخ «۸ دسامبر

۱۸۴۷» و «۱۰ دسامبر ۱۸۵۰» است (هر دو نظامنامه ضمیمه میباشند، صفحات ۶ و ۱۲).

مانیفست اتحادیه مارکسیستها، «مانیفست حزب کمونیست» نوشته کارل مارکس و فریدریش انگلس به تاریخ «دسامبر ۱۸۴۷ و ژانویه ۱۸۴۸» میباشد. گام نخست پیوستن به اتحادیه مارکسیستها سازمان دادن انجمن ها، دسته ها، گروه ها و کمیته های مخفی، مطالعه آثار کارل مارکس، فریدریش انگلس و ولادیمیر ایلیچ لنین، پذیرفتن نظامنامه و مانیفست اتحادیه مارکسیستها است.

ضروری است مطرح شود که پس از وقفه ای که بدلیل مسئله امنیتی در فعالیت های سیاسی فعالین شبکه نسیم بخصوص در یک و دو ماه اخیر رخ داده بود مجدداً موفق به ادامه فعالیت های مارکسیستی خود با احتیاط بیشتر شده ایم. گرچه تحت تعقیب و مزاحمتهایی که ایجاد شده به پلیس کشور مربوطه گزارش شد، اما درست و اصولی تر این است که چنین مسئله ای بدینطریق به اطلاع عموم رسانده شود. به احتمال زیاد بدستور مرکزیت پلیس سیاسی کشور مربوطه این نوع اعمال غیر دموکراتیک صورت میگیرد که البته بدون اطلاع سیاستمداران حاکم کشور مربوطه نخواهد بود. به هر حال امیدوارم که آزادی بیان، عقیده، تشکل، اعتصاب و دیگر مطالبات دموکراتیک در همه کشورهای اروپایی از جمله کشور مذکور (سوئد) بطور کامل و بدون قیدوشرط اجراء گردد.

جا دارد در اینجا به موضوعی که مربوط به «برابری» است اشاره ای کنم. در اکثر کشورهای اروپایی هزینه های زندگی را در جامعه برای همه افراد برابر تعیین کرده اند (بعنوان مثال در حال حاضر بطور نسبی قیمت یک کیلو گوشت گاو برای همه مردم تقریباً ۱۰ دلار است)، لیکن درآمدها را نابرابر تعیین میکنند. بعبارت دیگر در همه کشورها هزینه برق، مسکن، ایاب و ذهاب عمومی، هزینه ثابت تلفن، هزینه ثابت تلویزیون، هزینه سوخت وسایل نقلیه شخصی، قیمت لوازم مورد نیاز انسانها و غیره را برای همه افراد برابر تعیین میکنند درحالیکه حقوق افراد را متفاوت و یا نابرابر تعیین میکنند. بعنوان مثال اکثریت مردم اروپا از ۱۰۰۰ تا ۳۰۰۰ دلار درآمد ماهانه دارند اما بخش دیگر مردم ۳۱۰۰ دلار، ...، ۴۰۰۰ دلار، ۵۰۰۰ دلار، ...، ۱۰۰۰۰ دلار، ...، ۲۰۰۰۰ دلار، ...، ۳۰۰۰۰ دلار درآمد ماهانه و غیره دارند. حال تصور کنید چه نظام نابرابری را از نظر اقتصادی و البته به موازات آن نابرابری حقوقی را تحت عنوان «برابری» در اروپا تثبیت کرده اند. بله، «برابری اقتصادی» فقط در

تقسیم هزینه ها! این است سیاست تاکنونی برابری طلبان اروپائی. یعنی سیاست اقتصادی و حقوقی احزاب بورژوائی و خرده بورژوائی («حزب سوسیال دموکرات»، «حزب چپ» و «حزب محیط زیست»).

طبقه کارگر اروپا و دیگر قاره ها بایستی به این وضعیت خاتمه دهند!

مرحله اول:

۱) درآمدهای افرادی که زیر ۳۰۰۰ دلار قرار دارد به ۳۰۰۰ دلار افزایش یابد؛
۲) درآمدهای افرادی که بالای ۳۰۰۰ دلار قرار دارد به ۳۰۰۰ دلار کاهش یابد (رقم دقیق یا تقریباً دقیق برابر را میتوان بر مبنای وضعیت اقتصادی دوره ای جامعه محاسبه کرد)؛
۳) الف - لغو کلیه بدهکاریها و وام های تحصیلی، ب - آموزش رایگان تا عالی ترین سطوح،
پ - پرداخت حقوق کامل به تحصیل کنندگان؛
۴) لغو کلیه «بدهکاریهای» دولت؛
۵) حقوق کامل به بیکاران، بیماران، بازنشستگان و غیره؛
۶) کاهش ساعت کار شبانه و روز.

مرحله دوم:

تثبیت الغاء مالکیت خصوصی و لغو کار مزدی در جامعه، بعبارت دیگر «هر کس به اندازه توانایی اش، هر کس به اندازه نیازش» کار میکند و از مواهب زندگی برداشت میکند.

طبعاً «انسان دوست»های دروغین، «وطن» پرستان و یا «ملی» گرایان که حقوق اضافی ماهانه خود را با به اجرا درآوردن این چند خواست ساده ازدست خواهند داد، در حله اول با خواندن این چند خواست عصبانی میشوند و سپس خود را جمع و جور کرده و به بهانه های مختلف شروع به مخالفت با آنها خواهند کرد و یا طبق معمول سکوت اختیار خواهند کرد. انگار که شتری ندیدی. اما، به هر رو کسی نمیتواند تا ابد از واقعیات فرار کند.

در خاتمه مطلب، از همه مترجمین آثار کارل مارکس، فریدریش انگلس و لنین که خدمت بزرگی در تقویت و رشد تئوری سوسیالیسم و کمونیسم علمی در ایران و منطقه کرده اند بی نهایت تشکر میکنم. همچنین از همه افراد، تشکل ها و دست اندرکاران سایت هائی که در اشاعه آثار کارل مارکس، فریدریش انگلس و لنین که از طریق درج آنها در سایت های خود و غیره انجام داده اند بی نهایت سپاسگزارم و امیدوارم که اشاعه تئوری سوسیالیسم و کمونیسم علمی هر چه وسیعتر به طرق مختلف ادامه یابد.

نظامنامه اتحادیه کمونیست ها

پرولتاریای همه کشورها متحد شوید!

بخش اول: اتحادیه

ماده ۱- هدف اتحادیه: سرنگونی بورژوازی و استقرار حکومت پرولتاریا، از میان بردن جامعه بورژوازی متکی به اختلافات طبقاتی، و بنیان گذاری یک جامعه بدون طبقه و بدون مالکیت خصوصی است؛

ماده ۲- شرایط عضویت عبارتند از:

الف: داشتن نحوه زندگی و فعالیتی که متناسب با این هدف باشد؛

ب: صرف انرژی و کوشش برای تبلیغ انقلابی؛

پ: پذیرفتن کمونیزم؛

ت: پرهیز از شرکت در هر نوع تشکیلات سیاسی و ملی ضد کمونیستی و در صورت

شرکت در هر نوع تشکیلاتی، اطلاع دادن امر به مسئولین مربوطه؛

ث: اطاعت از تصمیمات اتحادیه؛

ج: سکوت و رازداری در مورد کلیه موضوعات مربوط به اتحادیه؛

چ: عضویت هر فرد باید به اتفاق آراء به تصویب انجمن برسد؛

هر کس که مشمول این شرایط نباشد، حق عضویت در اتحادیه را ندارد (نگاه کنید به

بخش هشتم)؛

ماده ۳- تمام اعضاء، برابر و برادر می باشند و در این خصلت، در هر وصفی موظف به

کمک به یکدیگر هستند؛

ماده ۴- اعضاء، دارای اسامی تشکیلاتی می باشند؛

ماده ۵- تشکیلات اتحادیه عبارتست از: انجمن ها، حوزه ها، حوزه های رهبری کننده،

کمیته مرکزی و کنگره؛

بخش دوم: انجمن

- ماده ۶- انجمن از حداقل ۶ عضو و حداکثر ۲۰ عضو تشکیل میشود؛
- ماده ۷- هر انجمن، یک رئیس انتخاب می کند. رئیس، مدیریت جلسه را به عهده دارد و معاون، صندوق مالی انجمن را اداره می کند و در غیاب رئیس، جانشین او می باشد؛
- ماده ۸- پذیرفتن اعضای جدید به وسیله رئیس انجمن و عضو پیشنهاد کننده، و با موافقت قبلی انجمن، صورت می گیرد؛
- ماده ۹- انواع مختلف انجمن ها، متقابلاً با یکدیگر آشنائی نداشته و هیچ گونه مکاتبه ای با هم نخواهند داشت؛
- ماده ۱۰- انجمن ها، اسامی مختلفی دارند؛
- ماده ۱۱- هر یک از اعضاء موظف است تغییر محل سکونتش را از قبل به اطلاع رئیس انجمن برساند؛

بخش سوم: حوزه

- ماده ۱۲- حوزه حداقل از ۲ و حداکثر از ۶ انجمن تشکیل می یابد؛
- ماده ۱۳- رؤسا و نایب رئیسان انجمن ها، حوزه رهبری کننده را تشکیل می دهند، که از میان خود یک رئیس انتخاب میکنند. حوزه با انجمن های خود و حوزه رهبری کننده مربوطه مکاتبه می کند؛
- ماده ۱۴- حوزه رهبری کننده، هیات اجرائیه تمام انجمن ها و حوزه ها را تشکیل میدهد؛
- ماده ۱۵- انجمن هائی که منفرد هستند، باید یا به یکی از حوزه هائی که تاکنون وجود داشته اند، ملحق شوند و یا آنکه با سایر انجمن های منفرد، حوزه جدیدی را تشکیل بدهند؛

بخش چهارم: حوزه رهبری کننده

- ماده ۱۶- حوزه های مختلف یک کشور و یا یک ایالت، تحت سرپرستی یک حوزه رهبری کننده قرار دارند؛
- ماده ۱۷- تقسیم بندی حوزه های اتحادیه در ایالت و یا انتصاب حوزه مدیریت، به وسیله

کنگره و به پیشنهاد کمیته مرکزی صورت می گیرد؛
ماده ۱۸- حوزه رهبری کننده، هیات اجرائیه کلیه حوزه های ایالت خود بوده و با حوزه های خود و کمیته مرکزی روابط کتبی دارد؛
ماده ۱۹- حوزه هائی که تازه تشکیل می شوند، به نزدیکترین حوزه رهبری کننده ملحق می گردند؛
ماده ۲۰- حوزه های رهبری کننده، موقتاً در مقابل کمیته مرکزی و اصولاً در مقابل کنگره مسئول می باشند؛

بخش پنجم: کمیته مرکزی

ماده ۲۱- کمیته مرکزی، هیات اجرائیه تمام اتحادیه بوده و در این مقام در مقابل کنگره مسئول می باشد؛
ماده ۲۲- کمیته مرکزی، حداقل از پنج عضو تشکیل می شود و از حوزه رهبری کننده محلی که کنگره در آن تشکیل شده است، انتخاب می گردد؛
ماده ۲۳: کمیته مرکزی با حوزه های رهبری کننده ارتباط کتبی دارد و هر سه ماه یک بار در مورد وضع تمام اتحادیه به آنها گزارش میدهد؛

بخش ششم: مقررات مشترک

ماده ۲۴- انجمن ها و حوزه های رهبری کننده و همچنین کمیته مرکزی، لااقل هر ۱۴ روز یک بار تشکیل جلسه می دهند؛
ماده ۲۵- اعضای حوزه رهبری کننده و کمیته مرکزی، برای مدت یک سال انتخاب میشوند. آنها می توانند مجدداً انتخاب بشوند و یا هر زمان، از طرف انتخاب کنندگان از کار برکنار گردند؛
ماده ۲۶- انتخابات در ماه سپتامبر صورت میگیرند؛
ماده ۲۷- مسئولین حوزه ها موظفند، که مباحثات انجمن ها را متناسب با اهداف اتحادیه اداره کنند. چنانچه کمیته مرکزی بحث درباره مسایل خاصی را متضمن منافع عمومی و بلاواسطه ای تشخیص بدهد، در این صورت باید تمام اتحادیه را دعوت به بحث درباره آن

مسایل بنماید؛

ماده ۲۸- اعضای منفرد اتحادیه، باید لااقل هر سه ماه یک بار و انجمن های منفرد لااقل هر ماهه با مسئولین مربوطه حوزه تماس کتبی داشته باشند؛
هر حوزه باید لااقل هر دو ماه یک بار به حوزه رهبری کننده و هر حوزه رهبری کننده لااقل هر سه ماه یک بار به کمیته مرکزی، درباره ناحیه مربوط خود گزارش بدهد؛
ماده ۲۹- هر یک از مسئولین اتحادیه موظف هستند، ضوابطی را که مربوط به پاسداری و فعالیت شدید می باشد، در چهارچوب نظامنامه، به مسئولیت خود و با گزارش فوری آن به مسئولین بالاتر، مرعی دارند؛

بخش هفتم: کنگره

ماده ۳۰- کنگره، مرجع مقننه تمام اتحادیه است. کلیه پیشنهاداتی که درباره تغییر نظامنامه باشند، توسط حوزه رهبری کننده به کمیته مرکزی فرستاده می شود و توسط آن در کنگره مطرح می گردد؛

ماده ۳۱- هر حوزه، یک نماینده به کنگره می فرستد؛

ماده ۳۲- هر حوزه منفرد که کمتر از ۳۰ نفر عضو داشته باشد، یک نماینده و اگر کمتر از ۶۰ عضو داشته باشد، دو نماینده و چنانچه کمتر از ۹۰ عضو داشته باشد، سه نماینده به کنگره می فرستد و قس علیهذا. حوزه ها میتوانند افرادی را که عضو اتحادیه بوده، ولی متعلق به ناحیه آن نمی باشند، به نمایندگی خود به کنگره اعزام دارند و البته در این صورت باید وظایف محوله به نماینده خود را مشروحاً اعلام نمایند؛

ماده ۳۳- کنگره در ماه اوت هر سال تشکیل میشود. در موارد ضروری، کمیته مرکزی، کنگره فوق العاده ای را فرا میخواند؛

ماده ۳۴- کنگره، هر بار، محلی را که کمیته مرکزی باید در سال آینده محل اجلاس خود قرار دهد، تعیین می کند و محلی را که کنگره آینده در آن تشکیل خواهد شد، مشخص می سازد؛

ماده ۳۵- کمیته مرکزی دارای حق شرکت در کنگره می باشد، ولی حق رأی قطعی نخواهد داشت؛

ماده ۳۶- کنگره در پایان هر دوره اجلاس خود، علاوه بر قطعنامه ها، مانیفستی به نام

حزب صادر میکند؛

بخش هشتم: تخلف از مقررات اتحادیه

ماده ۳۷_ هر کس که از شرایط عضویت تخلف نماید (ماده ۲)، به مقتضای امر یا از اتحادیه برکنار و یا اخراج خواهد شد. اخراج فرد، موجب محرومیت از حق عضویت مجدد او میشود؛

ماده ۳۸_ فقط کنگره حق دارد درباره اخراج اعضاء تصمیم بگیرد؛

ماده ۳۹_ هر یک از اعضاء می تواند توسط حوزه و یا انجمن منفرد برکنار شود، مشروط بر آن که بلافاصله به مسئولین بالاتر گزارش داده شود. کنگره بالاترین مرجع رسیدگی به این موضوع است؛

ماده ۴۰_ قبول مجدد عضو برکنار شده از اتحادیه، به وسیله کمیته مرکزی و به پیشنهاد حوزه صورت می گیرد؛

ماده ۴۱_ مسئولین حوزه درباره تخلفاتی که از مقررات اتحادیه صورت گرفته است، داوری کرده و حکم را بلافاصله به مورد اجرا می گذارند؛

ماده ۴۲_ اعضائی که از اتحادیه برکنار و یا اخراج شده اند، و همچنین اصولاً تمام عناصر مظنون، باید از طرف اتحادیه تحت نظر قرار گرفته و خنثی گردند. فعالیت این گونه افراد، باید فوراً به انجمن های مربوطه گزارش شود؛

بخش نهم: امور مالی اتحادیه

ماده ۴۳_ کنگره برای هر کشور، حداقل مبلغی که هر یک از اعضاء باید بپردازد، را تعیین می کند؛

ماده ۴۴_ نصف این مبلغ به کمیته مرکزی تعلق می گیرد و نصف دیگر آن در صندوق حوزه و یا انجمن می ماند؛

ماده ۴۵_ عواید کمیته مرکزی به مصارف زیر می رسند:

۱_ تأمین مخارج ارتباطی و اداری؛

۲_ چاپ و انتشار اعلامیه های تبلیغاتی؛

۳- اعزام فرستادگان مخصوص کمیته مرکزی در موارد لزوم؛

ماده ۴۶- عواید مراجع محلی به مصارف زیر می رسند:

۱- تأمین هزینه مکاتبات؛

۲- چاپ و انتشار اعلامیه های تبلیغاتی؛

۳- اعزام گاه به گاه فرستادگان مخصوص؛

ماده ۴۷- چنانچه انجمن ها و حوزه هائی بیش از شش ماه حق عضویت خود را به کمیته

مرکزی نفرستاده باشند، کمیته مرکزی تعلیق آنها از اتحادیه را اعلام می دارد؛

ماده ۴۸- مسئولین حوزه ها باید حداکثر هر سه ماه یک بار، صورت حساب مخارج و

عواید خود را به انجمن های خود ارائه بدهند. مسئولین مرکزی در مورد اداره امور مالی

اتحادیه و موجودی صندوق آن، به کنگره حساب پس می دهند. هر نوع سوء استفاده از

پول های اتحادیه، مورد شدیدترین تنبیهات قرار می گیرد؛

ماده ۴۹- مخارج فوق العاده و مخارج کنگره به وسیله حق عضویت های فوق العاده تأمین

میشوند؛

بخش دهم: پذیرفتن عضو

ماده ۵۰- رئیس انجمن، مواد ۱ تا ۴۹ را برای فردی، که باید به عضویت پذیرفته بشود،

می خواند و در خطبیه کوتاهی، وظایف و تعهدات عضو جدید را موکداً تشریح می کند و

سپس از او سؤال می نماید: «اکنون آیا مایل هستی که عضو اتحادیه بشوی؟» در صورتی

که او به این سؤال جواب مثبت بدهد، رئیس از او قول شرف می گیرد که تعهدات یک

عضو اتحادیه را انجام بدهد و سپس عضویت او را در اتحادیه اعلام داشته و در جلسه بعدی

انجمن او را به اعضاء معرفی میکند؛

لندن، ۸ دسامبر ۱۸۴۷

به نمایندگی از طرف کنگره دوم، پائیز ۱۸۴۷

منشی: انگلس

رئیس: کارل شاپر

کلیات آثار مارکس - انگلس به انگلیسی، جلد ۶، صفحات ۵۸۵-۵۸۸

* ناشر: انتشارات نسیم

* نام کتاب: اتحادیه کمونیست ها، صفحات ۳۱-۳۶

* چاپ اول: ژوئیه ۱۹۹۸ (مرداد ۱۳۷۷).

* ضمیمه ۲

نظامنامه اتحادیه کمونیست ها (۲۴)

۱- هدف اتحادیه کمونیست ها این است که از طریق کلیه وسایل تبلیغاتی و مبارزه سیاسی، جامعه کهنه را درهم بکوبد و بورژوازی را سرنگون سازد و رهائی معنوی، سیاسی، و اقتصادی پرولتاریا و انقلاب کمونیستی را تحقق بخشد. اتحادیه، در مراحل مختلفی که مبارزه پرولتاریا طی می کند، همواره نماینده منافع کلیت جنبش بوده و پیوسته می کوشد تا کلیه نیروهای انقلابی پرولتاریا را در درون خود متحد سازد و سازماندهی نماید. اتحادیه، تا زمانی که انقلاب پرولتری به هدف نهائی خود نایل نیامده باشد، مخفی و انحلال ناپذیر خواهد بود؛

۲- فقط کسی میتواند عضو بشود، که واجد شرایط زیر باشد:

الف: از قید تمام ادیان و از هر گونه رابطه با سازمان های مذهبی و یا از التزام به شرکت در مراسمی که مطابق با قوانین مدنی ضروری نیستند، رها باشد؛

ب: نسبت به شرایط، سیر تکامل، و هدف نهائی جنبش پرولتری احاطه داشته باشد؛

پ: از کلیه تشکل ها و تلاش هایی که با هدف اتحادیه خصومت دارند و یا سد راه پیشرفت آن هستند، دوری گزینند؛

ت: در تبلیغ اهداف اتحادیه، شوق و توانایی داشته باشد و نسبت به اعتقادات و قدرت عملی انقلاب وفاداری تزلزل ناپذیر نشان دهد؛

ث: در مورد کلیه امور اتحادیه بشدت رازدار باشد؛

۳- پذیرفته شدن به عضویت اتحادیه با موافقت یکپارچه انجمن صورت می گیرد و معمولاً به وسیله رئیس انجمن و در حضور اعضای آن انجام می پذیرد. اعضاء موظفند که بدون قید و شرط از تصمیمات اتحادیه پیروی کنند؛

۴- هر کس که از شرایط عضویت تخلف نماید، اخراج خواهد شد. در مورد اخراج فردی،

اکثریت انجمن تصمیم می گیرد. کمیته مرکزی می تواند در صورت تقاضای یک حوزه، تمام یک انجمن را اخراج کند. اسامی اخراج شدگان به تمام اتحادیه اطلاع داده می شود و مانند هر عنصر مشکوکی از طرف اتحادیه تحت نظارت قرار خواهند گرفت؛

۵- اتحادیه از انجمن ها، حوزه ها، کمیته مرکزی، و کنگره تشکیل می شود؛

۶- انجمن ها لاقلاً از سه عضو که در محل واحدی زندگی می کنند، تشکیل می شوند و هر کدام از آنها یک رئیس، که جلسات را اداره می کند و یک معاون، که صندوق دار است را انتخاب می کنند؛

۷- انجمن های یک کشور یا یک ایالت تحت یک انجمن اصلی یعنی یک حوزه، که توسط کمیته مرکزی تعیین می شود، قرار دارند. انجمن ها فقط با حوزه خود و حوزه ها فقط با کمیته مرکزی مستقیماً تماس خواهند داشت؛

۸- انجمن ها، لاقلاً هر دو هفته یک بار بطور مرتب تشکیل جلسه می دهند. آنها لاقلاً یک بار در ماه با حوزه مربوطه خود و حوزه ها لاقلاً هر دو ماه یک بار با کمیته مرکزی تماس کتبی خواهند داشت. انجمن ها، فقط با حوزه مربوطه خود و حوزه ها با کمیته مرکزی رابطه خواهند داشت. کمیته مرکزی هر سه ماه یک بار در مورد وضع اتحادیه گزارش میدهد؛

۹- رئیس و معاون انجمن ها و حوزه ها برای مدت یک سال انتخاب می شوند و در هر زمان می توانند از طرف انتخاب کنندگان خود معزول گردند. اعضای کمیته مرکزی فقط به وسیله کنگره از کار برکنار می گردند؛

۱۰- هر یک از اعضای اتحادیه باید ماهانه مبلغی به عنوان حق عضویت بپردازد. حداقل این مبلغ را کنگره تعیین می کند. نیمی از این مبلغ به حوزه تعلق داشته و نیم دیگر به کمیته مرکزی داده می شود و به مصرف مخارج اداری، انتشار آثار تبلیغاتی، و اعزام فرستاده های مخصوص می رسد. حوزه ها، هزینه مکاتبه انجمن های خود را می پردازند. حق عضویت ها هر سه ماهه یک بار به حوزه ها پرداخت می شود و حوزه ها نیمی از درآمد خود را به انضمام گزارش مالی مربوط به مخارج و درآمدهای انجمن های خود، برای کمیته مرکزی ارسال می دارند. کمیته مرکزی در مورد پول هائی که دریافت داشته است، به کنگره گزارش می دهد. مخارج اضطراری به وسیله حق عضویت های فوق العاده تأمین خواهند شد؛

۱۱- کمیته مرکزی، مرجع اجرائی تمام اتحادیه است و لاقلاً سه عضو خواهد داشت و از طرف حوزه ای که کنگره محل آن را تعیین کرده است، انتخاب و یا تکمیل خواهد شد و فقط در مقابل کنگره مسئول می باشد؛

- ۱۲- کنگره، مرجع قانگذار اتحادیه است و از نمایندگان منتخب در جلسات حوزه ها تشکیل می شود. حوزه ها در ازای هر پنج انجمن یک نماینده خواهند داشت؛
- ۱۳- مجمع حوزه ها، از نمایندگان حوزه ها تشکیل می شود و بطور منظم هر سه ماه یک بار در محل حوزه و تحت ریاست هیات رئیسه حوزه اصلی، برای شور درباره مسایل حوزه ها برگزار می گردد. مجمع حوزه ها بطور تغییر ناپذیری هر سال، در اواسط ژوئیه، برای انتخاب نمایندگان به کنگره اتحادیه تشکیل می یابد؛
- ۱۴- چهارده روز بعد از پایان انتخابات مجمع حوزه ها، کنگره بر طبق مقررات مربوطه در محل کمیته مرکزی تشکیل می شود، مگر آن که این مرجع محل دیگری را تعیین کرده باشد؛
- ۱۵- کمیته مرکزی در کنگره شرکت می کند، ولی حق رأی قطعی نخواهد داشت و باید در مورد مجموعه فعالیت های خود و وضع اتحادیه به کنگره گزارش بدهد. کنگره اصول اساسی سیاستی را که اتحادیه باید تعقیب کند، اعلام می دارد و در مورد تغییرات نظامنامه تصمیم می گیرد و محل کمیته مرکزی سال آینده را تعیین می کند؛
- ۱۶- کمیته مرکزی می تواند در موارد ضروری کنگره فوق العاده را فرا بخواند، که شرکت کنندگان در آن نمایندگانی خواهند بود که از طرف حوزه ها برای کنگره قبلی برگزیده شده بودند؛
- ۱۷- اختلافات میان اعضای انجمن ها، بطور قطعی توسط خود انجمن و اختلافات میان افراد حوزه، فقط در خود حوزه حل خواهد شد و رسیدگی به اختلافات میان اعضای حوزه های مختلف، توسط کمیته مرکزی صورت خواهد گرفت. شکایت شخصی از اعضای کمیته مرکزی، در کنگره مطرح می شوند. اختلافات میان انجمن های یک حوزه، توسط حوزه مربوطه و اختلافات میان انجمن ها با حوزه مربوطه شان و همچنین اختلافات میان حوزه های مختلف، توسط کمیته مرکزی بررسی می گردد. تقاضا برای بازبینی نحوه حل اختلاف در مورد اول به مجمع حوزه ها و در مورد دوم به کنگره می تواند رجوع داده شود. کنگره همچنین در مورد کلیه اختلافات میان کمیته مرکزی و سایر حوزه های پائین اتحادیه تصمیم می گیرد.

۱۰ دسامبر ۱۸۵۰

کلیات آثار مارکس - انگلس، به انگلیسی، جلد ۱۰، صفحات ۶۳۴-۶۳۶

* ناشر: انتشارات نسیم

* همان کتاب، صفحات ۸۹-۹۱

* توضیح

(۲۴) نظامنامه اتحادیه کمونیست ها در دومین کنگره اتحادیه در دسامبر ۱۸۴۷ به تصویب رسید. در نیمه دوم ۱۸۴۸، کمیته مرکزی لندن تغییراتی در آن داد که موجب تنزل اهمیت اصولی آن گردید. در ماده اول نظامنامه جدید، بجای فرمول بندی دقیق هدف نهایی جنبش کمونیستی پرولتاریایی، سقوط بورژوازی، حکومت پرولتاریا و ساختن جامعه بی طبقه کمونیستی، تقاضای مبهم و ناروشن ایجاد یک جمهوری سوسیال قرار داده شد. مول، ضمن مسافرتی که در زمستان ۴۹ - ۱۸۴۸ به آلمان نمود، این نظامنامه را میان اعضای اتحادیه در آلمان پخش کرد. در مارس ۱۸۴۹، در هنگام دستگیری اعضای یکی از حوزه های برلن، که هتسل آن را رهبری می کرد، متن این نظامنامه به دست پلیس آلمان افتاد و بعداً در محاکمه گروه هتسل بر علیه آنها به عنوان مدرک و دلیل جرم مورد استفاده مقامات دولتی قرار گرفت. پس از انشعاب در کمیته مرکزی «اتحادیه کمونیست ها»، در سپتامبر ۱۸۵۰، کمیته مرکزی جدید اتحادیه در کلن، تحت رهنمودهای مارکس و انگلس، در دسامبر ۱۸۵۰، نظامنامه جدیدی تنظیم کرد. در دهم دسامبر ۱۸۵۰، این نظامنامه همراه با اسناد دیگر کمیته مرکزی برای حوزه اتحادیه در لندن ارسال شد و در نشست پنجم ژانویه ۱۸۵۱ این حوزه، که مارکس نیز در آن شرکت داشت، مورد تأیید قرار گرفت؛

﴿* توضیح شماره (۲۴) در صفحه ۲۰۹ کتاب مذکور﴾.